

demokraternes egen Side oplyst, at siden 1871 var de faglærte Arbejders aarlige Indtægt steget med 20 Mill. Kr. om Aaret. Det gjaldt kun de faglærte Arbejdere; alle de ikke-faglærte, saavel som Landarbejdere og Tyende, hvis Løn er bleven forhøjet meget betydeligt, vare ikke indbefattede deri. Hvis man havde taget alt det med den Gang, vilde man være kommet op paa en ca. 40 Mill. Kr., og hvis man regner ud, hvad det er steget til siden, kommer man til meget store Summer. Hvorfor fortæller man aldrig, at Arbejderne paa den Maade beskattede deres Medborgere? Det er jo imidlertid slet ingen Skat, det har ikke det mindste at gøre med Skat. Man betaler simpelthen en Mand for hans Ydelse, for det Arbejde, han gør, og vi glæde os ganske sikkert alle, naar vi se, det gaar Arbejderne godt. Vi billige ganske vist ikke deres Midler, men glæde os meget, naar Velstanden breder sig saa langt ned i Samfundet, som den kan komme. Derom kan der ikke være Tvivl, det er netop glædeligt at se, at det gaar saaledes, men at det skulde være en Skat! Hvis de Herrer ville se lidt videre og se paa en Ting som Kaffe, nedsætter man nu Tolden paa den med $7\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd. Det er fortræffeligt og ypperligt, saa faa vi billig Kaffe og kunne drikke endnu mere deraf end før. Ja, lige til det Øjeblik, som maaske kommer i Morgen, da man meddeler fra Brasilien, at nu er Kaffen stegen med 20 Øre, fordi der er Misvækst her eller der eller noget andet saadant. Kaldes det Skat? Er det ogsaa en Skat, man udbetaler til de udenlandske Producenter og Købmænd? Hvis man en Gang kunde blive fri for at bruge Ordet „Skat“ i Forholdet mellem Medborgere, tror jeg, der vilde vindes særdeles meget i denne Diskussion.

Den højtærede Minister har jo, det maa jeg sige, et godt Øje til Industri og Haandværk; han udtalte i Folketinget, at visse Ytringer, som han var fremkommen med, ikke skulde opfordre Fabrikanterne til at hyle højere. Den højtærede Minister har vistnok samme Interesse for Handelsstanden, idet han taler om de Argumenter, som Vinhandlerne have „serveret os“, ganske haanligt, som om det ikke var ærlige og alvorlige Mænds Mening og velbegrundede Mening, som var kommen frem, og som virkelig baade Tingets Medlemmer og Ministeren have en rimelig Forpligtelse til at gøre sig bekendte med. Det er alt-saa nu en Gang saaledes, at der ikke hos den højtærede Minister er nogen Interesse

for disse Erhvervsgrene; det har han lagt tydelig nok for Dagen ved sine Ytringer.

Under disse Omstændigheder er det meget naturligt, at vi fra Landstingets Side gøre, hvad vi kunne for at værne Samfundets Interesser i Stedet for at holde paa den enkeltes Interesser lige overfor enkelte andres.

Jeg vil endnu blot om Værditolden sige, at Ministeren jo ligesom alle vi andre erkender, at det vilde være fortræffeligt, hvis det virkelig var muligt at paalægge en Told efter Værdi, men det er bare umuligt og slet ikke til at gennemføre. Hvor det er praktiseret, er det gaaet galt og har ikke kunnet lade sig gøre. Nu har man her gjort det Eksperiment at indføre den paa et begrænset Omraade. Uagtet Ministeren selv erkendte i Folketinget, at det var noget, man ikke kunde indlade sig paa, er han dog gaaet med dertil. Han har udtalt, at den Bagatel af en Værditold, vi nu have, bringer os adskillige ubehagelige Sager om større eller mindre Defraudationer. Han nævner de højst pinlige Erfaringer, man har gjort med Hensyn til Cykler, hvor man netop har indset, at naar man gaar til en Værditold, giver det Anledning til en Mængde Defraudationer. Ikke desmindre er Ministeren nu gaaet med til at indføre den paa Fodtøj, Tobak og vistnok enkelte andre Ting. Jeg tror, det er uheldigt, meget uheldigt. Nævnlig for Tobakkens Vedkommende kan det vistnok slet ikke lade sig gøre. Fodtøj kan man endda nogenlunde vurdere, jeg antager, at det vil man altid kunne finde nogle sagkyndige Folk til, saaledes at man kan indføre det paa alle Toldsteder, og det er jo ogsaa Mening. Men for Tobak skal Stillingen være den, at Raatobak er ganske umulig at bedømme selv for meget erfarne og kyndige Fagmænd, og i saa Fald forekommer det mig, at man her indlader sig paa et Eksperiment, der er meget farligt.

Naturligvis vil jeg ikke opholde det høje Ting ved at komme ind paa Enkelthederne i Toldloven ud over de faa Eksampler, jeg har nævnt, og det af den Grund, at Arbejdet maa gøres i et Udvalg. Jeg tvivler ikke om, at dette Udvalg vil gøre et alvorligt Arbejde og gøre sit til at rette paa alt det, som nu er forkert i For-slaget. Og man vil gøre det her fra Højres Side, det kan jeg forsikre, med et meget alvorligt Ønske om at indrette sig saaledes, at man kan blive enig med Folketinget, men kun paa den Betingelse, at der sørges for, at Toldloven affattes paa en saa-